

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 12C/211/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6114206832
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniel Ivanko, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2016:6114206832.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Banská Bystrica pred sudcom JUDr. Danielom Ivankom v právnej veci navrhovateľa W.. I. E., L.. XX. XX. XXXX, J. X. L. XX, XXX XX D. Ľ., štátneho občana Slovenskej republiky, zastúpeného JUDr. Luciou Filipkovou, advokátkou so sídlom Sládkovičova č. 26, 974 05 Banská Bystrica, proti odporcovi 1) W.. I. O., L.. XX. XX. XXXX, J. X. L. Č.. XXX/XX, XXX XX D. Ľ., štátnemu občanovi Slovenskej republiky a odporkyni 2) J.. P. O., L.. XX. XX. XXXX, J. X. L. Č.. XXX/XX, XXX XX D. Ľ., štátnej občanke Slovenskej republiky, o zaplatenie 36 034,81 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Odporca 1) a odporkyňa 2) sú p o v i n n í spoločne a nerozdielne zaplatiť navrhovateľovi 36 034,81 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,90 % ročne od 14. 10. 2011 do zaplatenia a nahradiť trovy konania vo výške 2 162,00 eur za zaplatený súdny poplatok a vo výške 2 004,19 eura za zastúpenie advokátkou, zástupkyňi navrhovateľa a to všetko v lehote do 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

V prevyšujúcej časti návrh z a m i e t a .

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa návrhom doručeným súdu dňa 25. 03. 2014 domáhal voči odporcovi 1) a odporkyni 2) spoločne a nerozdielne zaplatenia sumy 36 034,81 eura s príslušenstvom, ktorý odôvodnil tým, že na základe požiadaviek odporcu 1) a odporkyne 2) o finančnú výpomoc v roku 2010 a v roku 2011 poskytol odporcovi 1) a odporkyni 2) na viackrát pôžičku peňazí v celkovom objeme spolu 36 034,81 eura. Odporca 1) a odporkyňa 2) sa zaviazali pôžičku vrátiť pôvodne do 13. 10. 2011, čo však nedodržali. Dňa 20. 06. 2012 bola medzi navrhovateľom ako veriteľom na jednej strane a odporcom 1) a odporkyňou 2) ako dlžníkmi na druhej strane uzatvorená písomná dohoda o splátkach a uznanie dlhu dlžníkmi, z ktorej obsahu je zrejmé, že odporca 1) aj odporkyňa 2) uznali svoj záväzok z pôžičky, čo do výšky 36 034,81 eura, aj čo do právneho dôvodu vzniku - pôžička peňazí. V zmysle predmetnej dohody sa odporca 1) a odporkyňa 2) zaviazali svoj dlh vyrovnať v splátkach v dodatočnej lehote najneskôr do 31. 12. 2012. Spolu s tým sa odporca 1) a odporkyňa 2) zaviazali uhradiť aj úrok z omeškania v dohodnutej výške 8,9 % ročne zo sumy 36 034,81 eura od 14. 10. 2011 do jeho zaplatenia. Do dnešného dňa však svoj záväzok riadne a včas nesplnili, a to ani čiastočne. Odporcovia napriek viacerým výzvam dlh voči navrhovateľovi neuhradili. Navrhovateľ si uplatnil za omeškanie odporcu 1) a odporkyne 2) aj zákonný úrok z omeškania podľa predpisov občianskeho práva, t. j. vo výške 9,5 % ročne. Na základe uvedeného sa navrhovateľ po zmene návrhu pred vydaním platobného rozkazu v podaní doručenom súdu dňa 20. 05. 2014 domáhal zaviazania odporcu 1) a odporkyne 2) spoločne a nerozdielne zaplatiť navrhovateľovi sumu 36 034,81 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,5 % ročne od 14. 10. 2011 do zaplatenia a nahradiť trovy konania.

Súd vo veci vydal platobný rozkaz č. k. 20RO/100/2014-16 zo dňa 28. 05. 2014, voči ktorému podal odporca 1) a odporkyňa 2) včas odôvodnený odpor vo veci samej, čím podľa § 174 ods. 2 OSP došlo k zrušeniu vydaného platobného rozkazu v celom rozsahu.

Odporca 1) v podanom odpore uviedol, že pôžička nebola poskytnutá vo výške 36 034,81 eura, pôžičku si vzal navrhovateľ vo E. banke a preukázal sa iba návrhom z banky na poskytnutie pôžičky, ale originál žiadosti mu nebol poskytnutý, a tak nevie o akú výšku pôžičky ide. Pôvodne mala byť pôžička poskytnutá vo výške 17 000,00 eur. Celá suma mu nebola požičaná, na čom trvá. Všetky prevody prebiehali formou prevodov na účet manželky vo VÚB. Ďalej uviedol, že dohoda o splátkach a uznanie dlhu, ktorá bola uzatvorená dňa 20. 06. 2012 vo výške 36 034,81 eura zo strany navrhovateľa a odporcu 1) bola pod tlakom navrhovateľa. Manželka /odporkyňa 2)/ odmietla danú dohodu podpísať a opakovane tvrdila, že tak vysokú čiastku nemôže byť dlžný. Na opakovaný nátlak navrhovateľa, že je dôležitý aj jej podpis, aby mohol pristúpiť k záložnému právu na nehnuteľnosť, to manželka /odporkyňa 2)/ podpísala pod podmienkou, že to predloží pri vyplácaní dlhu, čo navrhovateľ aj potvrdil, ale do písomnej dohody to nezahrnul. Navrhovateľ neuviedol, že dohoda o splátkach medzi odporcom 1) a odporkyňou 2), ktorá mala byť vyrovnaná k 31. 12. 2012 bola z jeho strany spísaná z dôvodu zavkladovania záložného práva k nehnuteľnosti. Navrhovateľ bol informovaný a bol si vedomý, že finančná čiastka nebude splatená, čo samotné jeho vyjadrenie bolo: „To nevedí.“ Navrhovateľ žiadal úroky vo výške 8,9 % ročne, ale nie z celkovej výšky 36 034,81 eura, ale z výšky pôžičky, o ktorú si vo E. požiadaval navrhovateľ a oni ako odporcovia ju mali splácať v mesačných splátkach po 600,00 eur na účet navrhovateľa. Svoj dlh voči navrhovateľovi sa odporca 1) snažil splácať pokiaľ to finančná situácia umožnila, do obdobia, kým neprišiel o zamestnanie. Navrhovateľ neuvádza ani výšku uhradených platieb na jeho účet. Odporca 1) ďalej namietal, že na výzvu na plnenie zaslanú navrhovateľom reagoval v lehote do 15 dní. Ďalej namietal výšku úroku z omeškania, ktorú navrhovateľ raz uvádzal 8,9 % ročne a raz 9,5 % ročne. Ďalej odporca 1) nesúhlasil so zaplatením súdneho poplatku za návrh a trov zastúpenia, nakoľko navrhovateľ pravdepodobne svoju zástupkyňu neinformoval o svojich skutočných krokoch a úmysloch, aké mal voči odporcovi 1) a odporkyňi 2), aby prebehlo k zriadeniu záložného práva k nehnuteľnosti. Odporca 1) trvá na tom, že podpis manželky /odporkyne 2)/ na uznaní dlhu vo výške 20 000,00 eur, ktoré si údajne požičal odporca 1) vo výške dlhu 20 000,00 eur, ktorý zástupkyňa navrhovateľa nepredložila ako dôkaz, lebo na jej žiadosť odmietajú túto čiastku vydokladovať, čo zástupkyňa navrhovateľa vo svojom návrhu neuvádza. Ďalej nie je uvedené, že navrhovateľ vedel o finančnej situácii v rodine a preto sa spoločne odporca 1) a navrhovateľ dohodli na záložnom práve k nehnuteľnosti dovtedy, kým mu nebude dlh vyrovnaný, s čím odporca 1) súhlasil a nenamietal. Ohľadne náhrady trov konania odporca 1) uviedol, že s ňou nesúhlasí, nakoľko si nie je vedomý tak vysokého dlhu. Zástupkyňa navrhovateľa a navrhovateľ odmietli spolupracovať pri žiadosti o vydokladovanie sumy, ako navrhovateľ uvádzal odporkyňi 2), že má všetko riadne podložené a môže to vydokladovať. Nikdy nešlo o úrok z celej dlžnej sumy, ako tvrdí navrhovateľ, ale o úrok z pôžičky, ktorú si požičal z E. až do jej úplného splatenia. Odporkyňi 2) bol predložený informatívny návrh pôžičky, ale originál zmluvy o poskytnutí pôžičky a jej výšku jej neposkytol. Odporcovi 1) a odporkyňi 2) navrhovateľ poskytol z danej pôžičky určitú finančnú čiastku, ktorú odmieta predložiť. Na základe uvedeného navrhol, aby súd nariadil vo veci pojednávanie, a taktiež požiadal o oslobodenie od súdnych poplatkov.

Odporkyňa 2) v podanom odpore uviedla, že pôžička nebola poskytnutá vo výške 36 034,81 eura. Pôžičku si vzal navrhovateľ vo E. a preukázal sa iba návrhom z banky na poskytnutie pôžičky, ale originál žiadosti jej poskytnutý nebol, tak nevie o akú výšku pôžičky ide. Pôvodne mala byť poskytnutá vo výške 17 000,00 eur. Celá suma jej nebola požičaná, na čom trvá. Všetky prevody prebiehali formou prevodov na účet odporkyne 2) vo VÚB. Dohoda o splátkach a uznanie dlhu, ktorá bola uzatvorená dňa 20. 06. 2012 vo výške 36 034,81 eura zo strany navrhovateľa a odporkyňou 2) bola pod tlakom navrhovateľa. Odporkyňa 2) uvádza, že odmietla danú dohodu podpísať a opakovane tvrdila, že tak vysokú čiastku nemôžu byť dlžní. Na opakovaný nátlak navrhovateľa, že je dôležitý aj podpis odporkyne 2), aby mohol pristúpiť k záložnému právu na nehnuteľnosti to odporkyňa 2) podpísala pod podmienkou, že to predloží pri vyplácaní dlhu, čo aj potvrdil, ale do písomnej dohody to nezahrnul. Ohľadne ďalších skutočností uviedla v podanom odpore to, čo aj odporca 1). Odporkyňa 2) žiadala, aby súd nariadil vo veci pojednávanie a aby jej priznal oslobodenie od platení súdnych poplatkov.

K podaným odporom odporcu 1) a odporkyne 2) navrhovateľ uviedol, že popiera tlak na odporcov, obaja odporcovia boli s dohodou oboznámení ešte pred jej podpisom. Vzhľadom na uznávací prejav vôle

odporcov ako dlžníkov, a tým založenú právnu domnienku existencie dlhu, považoval právny základ uplatneného nároku a jeho výšku doposiaľ za nesporne preukázanú.

Uznesením č. k. 12C/211/2014-94 zo dňa 06. 03. 2015 súd odporcovi 1) a odporkyňi 2) oslobodenie od súdnych poplatkov nepriznal. Po včas podanom odvolaní voči uzneseniu Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením č. k. 17Co/373/2015-105 zo dňa 16. 12. 2015 zmenil uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 12C/211/2014-94 zo dňa 06. 03. 2015 tak, že odporcovi 1) a odporkyňi 2) priznal oslobodenie od súdnych poplatkov v rozsahu 1/2 poplatkovej povinnosti.

Voči uzneseniu č. k. 12C/211/2014-111 zo dňa 05. 02. 2016, ktorým súd uložil odporcovi 1) a odporkyňi 2) povinnosť spoločne a nerozdielne uhradiť súdny poplatok za odpor vo výške 1 081,00 eur, podali odporca 1) a odporkyňa 2) odvolanie, o ktorom dosiaľ nebolo rozhodnuté, keď súd postupom podľa § 209 ods. 2 OSP podané odvolania predloží odvolaciemu súdu až po rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 28. 04. 2016, na ktorom po vykonanom dokazovaní listinami predloženými v spise, z prednesov účastníkov a zástupkyne navrhovateľa zistil nasledovný skutkový stav: navrhovateľ ako veriteľ uzatvoril s odporcom 1) a s manželkou odporcu 1), odporkyňou 2), ako dlžníkmi dňa 20. 06. 2012 dohodu o splátkach a uznanie dlhu dlžníkmi, podľa ktorej dlžníci svojím podpisom na tejto dohode uznávajú bez výhrad svoj dlh voči veriteľovi, čo do dôvodu a výšky, a to vo výške 36 034,81 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,9 % ročne z tejto sumy od 14. 10. 2011 do zaplatenia. Dlh vznikol nevrátením peňažnej sumy v uvedenej výške dlžníkmi veriteľovi, ktorú si predtým od neho požičali na krytie svojich dlhov voči iným veriteľom. Dlžníci sa v dohode zaviazali veriteľovi splácať dlh spoločne a nerozdielne s tým, že dlh uhradia do 31. 12. 2012, a to v mesačných splátkach po 200,00 eur k 20-temu dňu v mesiaci, počnúc prvou splátkou v júli 2012, pričom posledná splátka bude v decembri 2012 vo výške celého zostatku dlhu vrátane úrokov z omeškania. V dohode bolo ďalej uvedené, že splátky budú platiť spoločne, počnúc dňom podpisu tejto dohody, a to pod stratou výhody splátok na v dohode uvedené číslo účtu. Podpisy odporcu 1) a odporkyne 2) na dohode o splátkach a uznaní dlhu dlžníkmi sú ich vlastné, čo potvrdili na pojednávaní pred súdom, aj po nahliadnutí do originálu uvedenej dohody o splátkach, ktorú predložil navrhovateľ na pojednávaní. Právnym dôvodom vzniku dlhu, ktorého výška bola uvedená v dohode o splátkach a uznaní dlhu dlžníkmi, boli viaceré ústne dohodnuté zmluvy o pôžičke. Prevody peňažných prostriedkov navrhovateľa odporcom boli vykonané hotovostne aj bezhotovostne. Bezhotovostne na účet odporkyne 2) vedený vo VÚB banke, a.s. na účet odporcu 1) vedený v D.. Odporcovia na preukázanie neexistencie výšky dlhu uvedeného v dohode o uznaní dlhu nepredložili žiadne dôkazy, ktoré by výšku dlhu spochybňovali, keď na pojednávaní pred súdom uviedli, že okrem výpisu z účtu odporkyne 2) boli peňažné prostriedky poskytované aj na účet odporcu 1) a taktiež, že peňažné prostriedky boli poskytované aj v hotovosti. Na základe uvedeného súd nevykonával navrhnutý dôkaz odporcami, a to výpisom zo zrušeného účtu odporcu 1) v D., a.s. a to z dôvodu, že sami potvrdili, že odovzdávanie peňažných čiastok prebiehalo aj v hotovosti, a preto ani prípadné ďalšie úhrady od navrhovateľa na účet odporcu 1) nemohli hodnoverne preukázať výšku dlhu, keďže časť peňažných prostriedkov bola navrhovateľom odovzdaná odporcom aj v hotovosti. Tvrdený nátlak na podpis na odporkyne 2) na dohode o splátkach a uznaní dlhu preukázaný nebol, keď odporcovia nepredložili, ani neoznačili žiadny dôkaz, ktorý by ich tvrdenia preukazoval. Odporcovia napriek súdom vyjadreného predbežného právneho posúdenia veci, že ak niekto uzná písomne, že zaplatí svoj dlh určený, čo do dôvodu a výšky, predpokladá sa, že dlh v čase uznania trval a že odporcov zaťažuje dôkazné bremeno na preukázanie skutočnosti, že dlh v čase uzatvorenia dohody o splátkach a uznaní dlhu dlžníkmi neexistoval, nepredložili a neoznačili žiadne dôkazy, ktoré by vyvracali skutočnosti uvedené v dohode o splátkach a uznaní dlhu dlžníkmi.

Podľa § 558 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „Občiansky zákonník“), ak niekto uzná písomne, že zaplatí svoj dlh určený čo do dôvodu aj výšky, predpokladá sa, že dlh v čase uznania trval. Pri premlčanom dlhu má také uznanie tento právny následok, len ak ten, kto dlh uznal, vedel o jeho premlčaní.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškание s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 133 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „OSP“) skutočnosť, pre ktorú je v zákone ustanovená domnienka, ktorá pripúšťa dôkaz opaku, má súd za preukázanú, pokiaľ v konaní nevyšiel najavo opak.

Podľa § 142 ods. 3 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej len OSP), aj keď mal účastník vo veci úspech len čiastočný, môže mu súd priznať plnú náhradu trov konania, ak mal neúspech v pomerne nepatrnej časti alebo ak rozhodnutie o výške plnenia záviselo od znaleckého posudku alebo od úvahy súdu; v takom prípade sa základná sadzba tarifnej odmeny advokáta vypočíta z výšky súdom priznaného plnenia.

Vykonaným dokazovaním dospel súd k záveru, že listina vlastnoručne podpísaná účastníkmi konania dňa 20. 06. 2012 E. D. L., označená ako Dohoda o splátkach a uznanie dlhu dlžníkmi (č. I. 3 spisu), obsahuje všetky náležitosti uznania dlhu podľa § 558 Občianskeho zákonníka. Na uvedenej listine je bez akýchkoľvek pochybností zachytený prejav vôle odporcu 1) a odporkyne 2) spoločne a nerozdielne zaplatiť svoj dlh navrhovateľovi, ktorý bol určený, čo do výšky sumou 36 034,81 eura a úrokmi z omeškania vo výške 8,9 % ročne odo dňa 14. 10. 2011 do zaplatenia a taktiež čo do právneho dôvodu, ktorým je, že dlh vznikol nevrátením peňažnej sumy v uvedenej výške dlžníkmi veriteľovi, ktorú si predtým od neho požičali na krytie svojich dlhov voči iným veriteľom. Obsahuje taktiež výslovne určený záväzok, že dlžníci sa zaviazali vrátiť peňažný dlh navrhovateľovi spoločne a nerozdielne, a to tam uvedeným spôsobom v mesačných splátkach a na tam uvedené číslo účtu. Podporne súd uvádza, že pravdivosti a správnosti údajov uvedených na uvedenej listine svedčia aj listiny predložené odporcom 1) a to Zmluva o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam (č. I. 32 - 34 spisu), Dohoda o splátkach a uznanie dlhu dlžníkmi (č. I. 38 spisu), v ktorých je výška dlhu totožná s výškou uvedenou v dohode o uznaní. Taktiež e-mail navrhovateľa adresovaný odporkyni dňa 14. 10. 2011 (č. I. 143 spisu) obsahuje výšku dlhu 36 034,81 eura, spolu so žiadosťou o jej odsúhlasenie, pričom odpoveď na odsúhlasenie dlhu navrhovateľovi zo strany odporcov zaslaná nebola. Odporcovia existenciu viacerých zmlúv o pôžičke, prijímanie peňažných prostriedkov od navrhovateľa či už bezhotovostne na bankový účet odporcu 1) alebo odporkyne 2), alebo bezhotovostne, či existenciu dlhu voči navrhovateľovi nespochybňovali, poukazovali na svoje nepriaznivé majetkové pomery a na to, aby navrhovateľ preukázal skutočnú výšku požičaných prostriedkov odporcom.

Uznanie dlhu je jednostranný právny úkon dlžníka adresovaný veriteľovi, musí teda spĺňať tak náležitosti predpísané ustanovením § 558 Občianskeho zákonníka (písomná forma, vyjadrenie prísľubu zaplatiť dlh a uvedenie dôvodu dlhu a jeho výšku), ako aj všeobecné náležitosti právneho úkonu (§ 34 a nasl. Občianskeho zákonníka). Podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka musí byť prejav vôle vykonaný okrem iného určite a zrozumiteľne, inak je neplatný. Prejav vôle dlžníka prejavovaný do uznávacieho prehlásenia je určitý a zrozumiteľný, ak je výkladom objektívne pochopiteľný, inak povedané, môže typický účastník v postavení adresáta (veriteľa) túto vôľu bez rozumných pochybností o jej právnom obsahu zodpovedajúcim spôsobom vnímať. Uznanie dlhu je podľa § 558 Občianskeho zákonníka samostatným zaisťovacím inštitútom. Zaisťovaciu funkciu (zabezpečovaciu) plní tým, že zakladá vyvrátenú právnu domnienku existencie dlhu v dobe jeho uznania.

Na základe uznania dlhu podľa § 558 Občianskeho zákonníka nevzniká namiesto pôvodného záväzkového vzťahu nový záväzkový vzťah medzi dlžníkom a veriteľom, zakladá sa ním iba právna domnienka, že dlh v čase jeho uznania existoval. Súd o uvedenej procesnej skutočnosti podľa § 133 OSP informoval aj prítomných na pojednávaní podľa § 100 ods. 1 posledná veta OSP. Procesným dôsledkom uznania dlhu je presun dôkazného bremena z veriteľa na dlžníka. Odporcovia nepreukázali žiadnymi dôkaznými prostriedkami, že dlh v čase jeho uznania voči navrhovateľovi v uvedenej výške netrval. Pokiaľ ide o vykonané úhrady, na ktoré odporcovia poukázali a to dňa 26. 07. 2011 vo výške 300,00 eur (č. I. 24 spisu), dňa 10. 06. 2011 vo výške 600,00 eur (č. I. 25 spisu), 12. 04. 2011 vo výške 600,00 eur (č. I. 26 spisu), dňa 08. 03. 2011 vo výške 350,00 eur (č. I. 27 spisu), dňa 13. 12. 2010 vo výške 600,00 eur (č. I. 27 spisu), dňa 18. 01. 2011 vo výške 600,00 eur, dňa 17. 08. 2011 vo výške 250,00 eur a dňa 18. 10. 2011 vo výške 200,00 eur (č. I. 142 spisu), tak všetky tieto platby boli realizované odporcami navrhovateľovi pred podpísaním dohody o splátkach a uznaním dlhu dlžníkmi, ktorá bola podpísaná dňa 20. 06. 2012, teda uvedené skutočnosti nemôžu spochybniť existenciu dlhu, ktorý odporcovia uznali dňa 20. 06. 2012 vo výške 36 034,81 eura. Odporcovia nepreukázali, že by po dni uzatvorenia dohody o splátkach a uznaní dlhu dlžníkmi uhradili navrhovateľovi akúkoľvek peňažnú čiastku. Tvrdenia o nátlaku

na odporčyňu 2) pri uzatváraní dohody o splátkach preukázané neboli, ani neboli predložené či označené dôkazné prostriedky, ktoré by mali uvedené tvrdenie preukázať. Ani odporcom 1) predložené kópie listín nepreukazujú neexistenciu dlhu voči navrhovateľovi či jeho inú výšku, keď predložená a nepodpísaná Zmluva o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam (č. I. 32 - 34 spisu) tiež uvádza, že hodnotu zabezpečenej pohľadávky tvorí istina vo výške 36 034,81 eura. Taktiež odporcom 1) predložená kópia Dohody o splátkach a uznanie dlhu dlžníkmi (č. I. 38 spisu) obsahujúca vlastnoručný podpis odporcu 1), obsahuje uvedenie výšky dlhu 36 034,81eura. Pravdivosti tvrdení odporcov v podaných odporoch nesvedčí ani tá skutočnosť, že pokiaľ v nich uvádzali, že „Všetky prevody prebiehali formou prevodom na účet manželky“ (č. I. 19 spisu), a „Všetky prevody prebiehali formou prevodom na účet žalovanej vo E.“ (č. I. 41 spisu), podľa zhodného vyjadrenia odporcu 1) a odporčyňe 2) na pojednávaní prijali od navrhovateľa aj peňažné prostriedky v hotovosti a tiež podľa ich vyjadrenie boli vykonávané aj prevody na účet vedený v Slovenskej sporiteľni, a.s. Ani ostatné tvrdené skutočnosti odporcov o vzájomnej e-mailovej komunikácii, či o tom, že navrhovateľ si mal požičať peňažné prostriedky a tieto ďalej požičať odporcom, či o zamýšľanom uzatvorení zmluvy o zriadení záložného práva, či o podvode tretej strany voči odporcom, tieto nevyvracajú nijakým spôsobom, že dlh odporcov voči navrhovateľovi vo výške uvedenej v Dohode o uznaní dlhu trval.

Nakoľko odporcovia v dohode o splátkach a uznaní dlhu dlžníkmi zo dňa 20. 06. 2012 písomne uznali, že zaplatia svoj dlh určený, čo do dôvodu aj výšky spoločne a nerozdielne, pričom neuhradili navrhovateľovi žiadnu splátku, súd podanému návrhu vyhovel a odporcu 1) a odporčyňu 2) zaviazal spoločne a nerozdielne zaplatiť navrhovateľovi 36 034,81 eura.

Z dôvodu omeškania odporcov s plnením peňažného dlhu navrhovateľovi vzniklo navrhovateľovi právo požadovať od dlžníkov popri plnení aj úroky z omeškania. Výška úrokov z omeškania sa v danom prípade neriadi nariadením vlády, ale dohodou zmluvných strán, keď v dohode o splátkach a uznaní dlhu bola dohodnutá výška úroku z omeškania vo výške 8,9 % ročne. Nakoľko takto zmluvnými stranami dohodnutá výška úroku z omeškania je nižšia, ako stanovená právnymi predpismi, súd zaviazal odporcu 1) a odporčyňu 2) spoločne a nerozdielne zaplatiť navrhovateľovi z dlžnej sumy aj úrok z omeškania v dohodnutej výške 8,9 % ročne od 14. 10. 2011 do zaplatenia.

K namietanému uplatneniu úrokov z omeškania po splatnosti pôžičky odporcom 1) súd uvádza, že úrok z omeškania prislúcha veriteľovi až odo dňa nasledujúceho po dni splatnosti peňažného dlhu a nie pred ním, ako vyplýva z ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Úrok z omeškania je zákonom predvídanou sankciou pre dlžníka, pokiaľ svoj dlh neplní v lehote splatnosti a na jeho uplatnenie má veriteľ právo až po uplynutí lehoty splatnosti. Úrok z omeškania nie je úrokom.

Súd návrh navrhovateľa v časti o zaplatenie úroku z omeškania vo výške 0,6 % ročne zo sumy 36 034,81 eura odo dňa 14. 10. 2011 do zaplatenia zamietol, nakoľko zmluvné strany sa v dohode o splátkach a uznaní dlhu dlžníkmi dohodli na výške úroku z omeškania vo výške 8,9 %, a preto sa ich zmluvný vzťah neriadi ustanoveniami nariadenia vlády, ale dohodou zmluvných strán, ktorá má prednosť. Preto, pokiaľ sa zmluvné strany dohodli na výške úrokov z omeškania 8,9 % ročne, táto má prednosť pred zákonom a nariadením vlády stanovenou výškou úrokov z omeškania.

Navrhovateľ mal neúspech v pomerne nepatrnej časti, čím mu podľa § 142 ods. 3 OSP vznikol nárok na plnú náhradu trov konania, ktorú si uplatnil vo výške 2 162,00 eur za zaplatený súdny poplatok a vo výške 4 008,38 eura za zastúpenie advokátkou. Súd preto o trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 3 OSP tak, že zaviazal v konaní neúspešného odporcu 1) a odporčyňu 2) spoločne a nerozdielne nahraďiť v konaní v pomerne nepatrnej časti neúspešnému navrhovateľovi trovy konania vo výške 2 162,00 eur za zaplatený súdny poplatok a vo výške 2 004,19 eura za zastúpenie advokátkou.

Z trov zastúpenia advokátkou predstavuje priznaná odmena 1 971,72 eura (4 x 492,93 eura) podľa § 10 ods. 1 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len vyhláška) za štyri vykonané úkony právnej služby (základ pre výpočet odmeny predstavuje suma 36 034,81 eura) podľa § 13 ods. 1 písm. a) vyhlášky - prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady s klientom dňa 28. 08. 2013, podľa písm. c) písomné podanie návrhu na súd dňa 24. 03. 2014, písm.

c) písomné vyjadrenie k podanému odporu 18. 12. 2014 a písm. d) účasť na pojednávaní dňa 28. 04. 2016, náhrada hotových výdavkov predstavuje 32,47 eura /1 x 7,81 eura (úkon vykonaný v roku 2013) + 2 x 8,04 eura (úkony vykonané v roku 2014) + 1 x 8,58 eura (úkon vykonaný v roku 2016)/ podľa § 16 ods. 3 vyhlášky.

Súd nepriznal navrhovateľovi náhradu trov konania za zastúpenie advokátkou za úkony právnej služby - písomné podanie protistrane dňa 09. 09. 2013, písomné podanie protistrane dňa 19. 02. 2014, písomné podanie na súd - Oprava petitu návrhu na vydanie platobného rozkazu dňa 20. 05. 2014 a ďalšia porada s klientom dňa 27. 04. 2016. Predžalobné výzvy zasielané odporcom dňa 09. 09. 2013 a 19. 02. 2014 neboli potrebné na účelné uplatňovanie práva, keď ich vykonaním sa nijako nezmenil skutkový stav veci, ani uvedené úkony neviedli ku želanému cieľu, keď sa navrhovateľ v konečnom dôsledku musel obrátiť na súd. Zasielanie predžalobných upomienok, hoci vykonané kvalifikovaným zástupcom nie je úkon vynaložený účelne, keď jeho vykonanie nie je podmienkou uplatnenia nároku na súde. Úkon - oprava petitu návrhu dňa 20. 05. 2014, ktorým zástupkyňa navrhovateľa odstraňovala vadný pôvodne podaný návrh nie je úkonom potrebným na účelné uplatňovanie práva, keď uvedený úkon mal byť už súčasťou doručeného návrhu a pokiaľ bol podaný nesprávne či neúplne a zástupkyňa navrhovateľa ním odstraňovala vady podaného návrhu nie je úkonom, za vykonanie ktorého by náhradu nákladov mali znášať v konaní neúspešný odporcovia. Úkon porada s klientom dňa 27. 04. 2016 súd vyhodnotil tak, že nebol potrebný na účelné uplatňovanie práva, keď skutkové okolnosti môžu súdu podať len účastníci konania a právne posúdenie veci je vecou súdu. Za situácie, keď navrhovateľ od počiatku svoj nárok odôvodňoval Dohodou o uznaní dlhu, pričom odporcovia v podaných odporoch spochybnili iba výšku dlhu, túto poradu súd vyhodnotil tak, že nebola potrebná na účelné uplatňovanie práva, keď sa navrhovateľ k uvedeným skutočnostiam už vyjadril v písomnom vyjadrení k odporom. Všetky vyššie uvedené úkony súd vyhodnotil tak, že neboli potrebné na účelné uplatnenie práva voči odporcom a ktorých náhradu navrhovateľovi by mali znášať v konaní neúspešný odporcovia. Z uvedených dôvodov súd neuznal z uvedených úkonov ani náhradu hotových výdavkov.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne v troch vyhotoveniach na Okresný súd Banská Bystrica.

Odvolanie podľa § 205 ods. 2 OSP možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú podľa § 205a OSP pri odvolaní proti uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak

- a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,
- b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4,
- d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže sa oprávnený domáhať jeho núteného výkonu v exekučnom konaní.